

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

A. ΚΕΙΜΕΝΟ: Κ. ΒΑΡΝΑΛΗ, [Πάλι μεθυσμένος είσαι]

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Α/ΘΜΙΑΣ ΚΑΙ Β/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Πάλι μεθυσμένος είσαι, δυόμισι ώρα της νυχτός.
Κι αν τα γόνατά σου τρέμαν, εκρατιόσουν στητός
μπρος στο κάθε τραπεζάκι. – «Γεια σου, Κωνσταντή βαρβάτε!»

– Καλησπερούδια αφεντικά, πώς τα καλοπερνάτε;

Ένας σου 'δινε ποτήρι κι άλλος σου 'δινεν ελιά.
Έτσι πέρασες γραμμή της γειτονιάς τα καπελιά.
Κι αν σε πείραζε κανένας –αχ, εκείνος ο Τριβέλας!–

έκαινες πως δεν ένιωθες και πάντα εγλυκογέλας.

Χτες και σήμερα ίδια κι όμοια, χρόνια μπρος, χρόνια μετά...
Η ύπαρξή σου σε σκοτάδια όλο πηχτότερα βουτά.
Τάχα η θέλησή σου λίγη, τάχα ο πόνος σου μεγάλος;
Αχ, πού 'σαι, νιότη, που δειχνες πως θα γινόμουν άλλος!

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1) Την εποχή που γράφτηκε το ποίημα (1927, μετά τον Α Παγκόσμιο πόλεμο), οι λογοτέχνες εξέφρασαν με το έργο τους την απαισιοδοξία τους. Να επισημάνετε τα στοιχεία εκείνα που εκφράζουν τη διάθεση αυτή. (μον.15)

2) α. Στους στίχους 1-6 να βρείτε το ρηματικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί ο ποιητής και να εξηγήσετε τη λειτουργία του. (μον.10)

β. Συμφωνείτε με την άποψη ότι η γλώσσα του ποιήματος θυμίζει καθημερινό προφορικό λόγο; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας με παραδείγματα. (μον.10)

3) Ποια είναι η σημασία των ερωτήσεων που θέτει ο δημιουργός στο ποίημα; (μον.20)

4) «Αχ, πού 'σαι νιότη... άλλος!»: το ποίημα γράφτηκε το 1927. Πιστεύετε πως ο συγκεκριμένος στίχος έχει διαχρονική αξία; (μον.25)

5) Να συσχετίσετε το ποίημα του Κ. Βάρναλη [Πάλι μεθυσμένος είσαι] με το κείμενο του Μ. Καραγάτση, Τα χταποδάκια που ακολουθεί. Ποιες ομοιότητες και διαφορές υπάρχουν ανάμεσά τους; (μον.20)

Μ. Καραγάτσης: Τα χταποδάκια

... Ακούμπησε το στράτσο στον μπεζαχτά κι άρχισε ν' αδειάζει το καραφάκι σε δυο νεροπότηρα, προσέχοντας φοβερά στη μοιρασιά, μήπως τυχόν και στάξει κόμπος στο 'να περισσότερο από τ' άλλο. Αφού τέλειωσε τη δίκαιη αυτή κατανομή, πήρε το πρώτο ποτήρι και το ήπια, ήπια και το δεύτερο, θαραπάηκαν το σωθικά του κι άρχισε μεγάλο λακριντί με το μαγαζάτορα.

·Ενεκα όμως που η παρέα μας βρισκόταν καμπόσο μακριά, δεν έδωσε κανείς μας προσοχή, εξάλλου είχαμε δικές μας κουβέντες να πούμε, πολύ σοβαρές και διόλου εντράπεζες. Πες πως τον αλησμόνησαμε κι αυτόν, και τα σπασμένα μούτρα του, και το στράτσο και το μεθύσι του και το λακριντί

